

AŞK-I MEMNU

Nebahat Akgün ÇOMAK*

Aşk-ı Memnu is a well-known old classical Turkish novel, which was written by Halit Ziya Uşaklıgil. The novel narrates a young woman's life story, whose name is Bihter, her marriage, forbidden love and the events that occur in a large home, which is called as Konak in Turkish. In the article author makes some criticisms from the point of view of cinematographic narration. Also the author gives a brief summary depending on some observations and criticisms about the novel, which have been made by some critics.

...Yapıtın Öyküsellikinden Filmin Yazımsal Anlatımı Üzerine...

“İşte şimdi bu tantanalı odanın zenginlikleri içinde siyah mermerlerle örtülmüş mezarda diri diri gömülü gibiydi. Soluk alamıyor, boğuluyordu. Bu mezardan çıkmak, sevmek istiyordu.”

Bihter (Müjde Ar) için bu evlilik herşeyden önce o güzel yalının hanımı olmak, yaşamında arzu ettiği ve tek istediği bütün maddi şeylere kavuşmaktı. Bihter çoktan anlamıştı ki Peyker (Suna Keskin) haklıydı. Çok haklıydı. Fakir (Firdevs Hanım'ın büyük kızı Peyker orta halli bir memur olan Nihat Bey"le evlidir ve Feridun adında bir oğlu vardır.) Bir evlilik ama aşka dayanan bir evlilik. Bu evlilik sizin ruhunuzu devamlı ısıtsın, bir eşiniz olsun, bir yaşamınız olsun, olsun ki onlarla sizin aranızda hiç bir şey olmasın. Bihter yanılığını ilk gece anlar.

Aynanın karşısında, evliliğin sevgiye dayandığını inkar ettiği ve küçük gördüğü, eleştirdiği eniştesi ve Peyker haklıdır. (Peyker'in evliliği; sevgi ve anlaşma üzerine kurulu çekirdek aile modelini

* Yrd.Doç.Dr., İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo TV. ve Sinema Bölümü

sunmaktadır.) Bihter, bu tantanalı odanın varsıllığı içersinde adeta boğuluyordu. Soluk alamıyor, özlemine çektiği bu odada diri diri gömülüyordu. Bu mezardan çıkmak, sevmek istiyordu... “Bu ışığın altında eşya bir sessiz hareketsizlik içinde duruyor; yalnız ince, saydam tüller, birbirlerini yok ve var eden yeşiller, maviler, sarılar, kırmızılar gölgelerin üstünden kayıp akıyorlardı. Eşyanın, duvarların ta ötede, son derece uzak bi resim biçimindeki Bihter’i gösteren aynanın üstünden sessiz birer çağlayan gibi dökülüyordu.” (Uşaklıgil, s.160) Bihter’in arzuladığı ihtişamlı yaşam bilinçaltında yatmaktadır. Çünkü annesi Firdevs Hanım (Neriman Köksal)’ın yaşamındaki serbestliği ve duyarsızlığı Bihter’in çocukluğundan itibaren annesine benzeme kabusudur. Bu korkunun bilinçaltında kalmayıp, Bihter’i dengesiz bir evlilik yapmaya iter ve bu duygular iç benliğinde çatışmalara neden olur. Yapıtın ve dizinin en önemli karakterlerinden biri olan hatta herşeyin onun üzerinde odaklanan kişi Bihter’dir.

Bihter için bu evlilik, arzu ettiği o güzel yalının hanımı olmaktadır. Biz Bihter’i evlendiği günün gecesinde tanımaya çalışırız. Bihter’in en korktuğu şey olan “annesine benzemek” annesinden kurtulmak için aralarındaki yaş farkına ve iki çocuğuna aldırmadan bu evliliği kabul eder. Bihter yanıldığını evliliğinin ilk gecesi anlar. Bir gece Bihter aynanın karşısında yanıldığını, evliliğin sevgiye dayandığını ve bu konuda maddiyattan daha birincil duyguların önem kazandığını anlar. Bihter’in iç dramı, çatışan duyguları ve aynanın karşısında cehennem hayatı yaşayan vücudu akseder. Bihter vücudunun güzelliği karşısında ona acır ve yanılığını, duygularını, iç benliğindeki çatışmalarını aynaya aksettirir; “Bihter, karanlık bir düşten renkli bir düşe çıkmış gibiydi. Bu, perilere özgü dünyayı hayal ettiren odanın belirsiz ışıkları arasında ta ötede, uzakta...” belki de çok uzaklarda iç dünyasının derinliklerinde kayboluyor gibiydi, “...sanki tabaka tabaka derinleşen bir yeşil mağaranın kaybolmuş ufuklarında kendisine titrek bir hayal biçimiyle yaklaşıyor görünen Bihter’i, o aynanın Bihter’ini; donuk bir gümüş tabloya yalnız beyazla resmolunmuş bir kadın ki ince ipek gömleğinin içinden sıyrılarak uçacak bir bulut olacak sanılırdı...” Aynanın karşısında Bihter, yanıldığını evliliğin sevgiye aşka dayandığını kendi kendisi üzerinde düşünmeye yöneltmişti. “Bilinmez, nasıl bir duygu ile karşısında bu ince gömleği içinde titriyor görünen bedeni çıplak, tamamiyle çıplak görmek istedi. Omuzlarından kurdeleleri çözdü. Gömlek kayarak göğsünün üstünde belinde ufak bir kararsızlıktan sonra ayaklarının dibine düştü. Uzun siyah saçlarını ellerinin sihirli

vuruşlarıyla tuttu, kıvırdı. Bunların tam çıplaklığına bir eksiklik vermesini istemeyerek kaldırdı. Ta başının üstüne dağınık bir küme biçiminde tutturdu. Böyle, büsbütün çıplak, kendisine baktı. Bihter, uzun bir süre aynanın karşısında büyük bir hayranlıkla bir tabloyu seyredemişçesine kendisine bakıyordu. Bu bakışlar kendini bu haliyle hiç görmemiş gibiydi. Sanki, aynanın karşısındaki kendisi değil başka bir vücut ya da başka bir Bihter'di. Ama yanılmıyordu, işte bu Bihter ta kendisiydi. "...aynaya yaklaşmaktan korkuyordu, o kadar belirgin haliyle görmek istemiyordu. Biraz daha yaklaşırsa kendisiyle bu hayalin ikizliği pekişecekti; uzak, uzak kalmak ve bu güzel vücutu böyle uzaktan, bir düş arasında sevmek istiyordu." (Uşaklıgil, s.160)

Bihter, yanıldığını anlamasına rağmen Adnan Bey'i sevmez ama ona çok büyük bir saygı duyar ve dost olmaya çalır. Bihter, Adnan Bey'in çocukları Nihal ve Bülent'e sevgi ve şevkatle yaklaşmak ve onlarla arkadaş olmak ister. Babasına karşı aşırı bir sevgi duyan Nihal, Bihter'in içtenlikli yaklaşımına kıskançlık ve inatla tepki gösterir. Bihter'in yaklaşımlarındaki başarısızlıklar onu ikinci hayal kırıklığına sürükleyecektir. Bihter, bu hayal kırıklığından sonra kendisini Behlül'ün kollarında bulacaktır. Behlül (Salih Güney)'de İstanbul'un tanınmış ailelerinden olan Melih Bey ve takımı gibi ömrünü zevk ve eğlence içinde geçirmeye meraklı bir kişidir. ("Yapıtta, bir çok şahıslar vardır. Bunların hiçbiri muayyen bir takım şahsiyetlerin tasviri değildir. Fakat umumiyet itibarıyla bir çok şahsiyetlerden alınmış parça parça cüzlerden meydana gelmiş bir varlıktır. Mesela yapıtın başlıca şahsiyetlerinden olan Behlül, benim hususiyetlerini tanıdığım bir iki, belki üç günden toplanmış bir gençti. Firdevs Hanım ve kızları, hele Nihal ve babası, bunlar da öyle...") Fakat Beyoğlu'nun eğlence yerlerinin tanınmış simalarındandır. Halit Ziya, öbür yapıtlarında olduğu gibi konuları seçişi gibi kişileri de titizlikle seçmeye çalışmıştır. Bu kişilerin çoğu Beyoğlu, Adalar, Boğaziçi gibi zengin ve iyi semtlerde otururlar. Bu kişiler, iş ve para kaygıları yoktur, çalışmayı küçümserler, sadece aşkı, eğlenceyi ve batı tarzı giyim-kuşamı düşünürler. Çoğu Avrupa'yı görmüşlerdir, yabancı dil bilirler, Servet-i Fünun uslubuyla konuşurlar Behül, edindiği aşk tecrübeleri ile Bihter'in çarpışan duygularını hisseder ve sabırla aşık olmasını beklemeye başlar. Bihter'in kendisine karşı duyduğu hisler önceleri Behlül'de her zaman ki gibi heyecan yaratır. Ama bir gün Nihal (İtir Esen)'in piyanoda çaldığı müziğin ritmiyle eski heyecanlı ve eğlenceli günlerini anımsamaya başlar. Yeniden o hayatın içine girmeye

ve yaşamaya istek duyar. Behlül'ün bu değişimleri Bihter'i önceleri kıskandırır. Ama sonra onu affedişi, Behlül'ü Bihter'den uzaklaştırır.

Bihter'in yaşamındaki en korktuğu şey annesine benzemek olduğundan yine de onu annesinin yaşam serüvenine itmektedir. Behlül tarafından terk edilen Bihter, aşkını yitirmemeye çalışır. Oysa ki anne Firdevs Hanım ikinci kez kızından intikamını alacaktır. Çünkü, bütün karşı çıkmasına rağmen Bihter, Adnan Bey (Şükran Güngör)'le evlenir. Firdevs Hanım'ın evlilikten beklediği tek şey elbiseler ve lüks yaşamdır. Yaşamındaki tek isteği gençlik ve güzelliğini korumak ve istediği gibi özgürce yaşabilmektir. Çok kısa bir zamanda üst üste hamile kalarak Peyker ve Bihter'in doğması, "...Peyker'den sonra Bihter?...Bu iki kız onun gözünde birer dişi düşman, onu böyle elinden umutlarını ala ala öldürecek birer düşmandı." (Uşaklıgil, s.18) kocasını kırmak için "Ömrüm sana çocuk yetiştirmekle mi geçecek?" sözleriyle yinelenmektedir. Firdevs Hanım ilk kızı Peyker'in evlenmesini zorla kabul ederken bu evliliği bir drama dönüştürür. Ama Peyker'in çocuk sahibi olmasını engelleyemez. Korktuğu şey başına gelmiştir. Melih Bey takımından olan kadınlar daha anne olmazken anneanne olmak büyük bir kabustur.(Büyükanne!..)

Melih Bey takımının içinde kadınlar anne bile zor olurken, büyükanne olmak onun için bir aşağılık şey, bir ayıp niteliğindedir. Şimdiden buna bir çıkar yol düşünüyor, saçlarının beyazlığı ile yüzünün haraplığına bir onarım önlemi bulduktan sonra büyükanneliğe de bir şey icat etmek istiyordu... Çocuk, annesine abla ona da anne diyecekti.) (Uşaklıgil, s.12) Firdevs Hanım'a ikinci büyük darbe Adnan Bey'in evlenme teklifini kendisine değil de kızına yapmasından gelir. Adnan Bey'in kendisine daha uygun olduğunu söyler ve Bihter'i bu evlilikten caydırmaya çalışır. Bihter annesinin hislerini sezer ve aralarında tartışma başlar. "...anne kız karanlıkta, birbirini boğmak isteyen iki düşman gibi, yüz yüze, soluk soluğa, gözleriyle birbirini araştırarak duruyorlardı. Firdevs hanım sordu:

-Ne vakitten beri kızlar annelerine karşı evlenme konusunda rahat rahat söz etmeye başladılar? Bihter, beş dakika önce pamuk peçeleri altında tırnaklarını saklayan bir kedi sokulganlığı ile gelen bu kız, artık silahlarını çıkarmıştı. Hemen karşılık verdi:

-Anneler, anlayılamayacak sebeplerle kızlarının evlenmelerine engel olmaya başlayalıdan beri..." (Uşaklıgil, s.39) Artık intikam sırası Firdevs Hanım'a gelmiştir. Firdevs Hanım senaryosunu hazırlar; Nihal ile Behlül'ün evlendirilmeleri düşüncesini belirtir. Behlül bu düşüncüyü

çok, ilginç ve cazip bulur. Behlül, Firdevs Hanım'ın senaryosunu uygulamaya karar verir ve Nihal ile nişanlanmak istediğini Adnan Bey'e iletir. Behlül, Nihal ile yeni ve mutlu bir yaşama doğru gitmenin huzuru içerisinde. Firdevs hanım bir dişi canavar gibi kızının sonunu kendi elleri ile hazırlamıştır. Firdevs Hanım durumun ne kadar acı olduğunu, Bihter'in dizlerine kapanarak, hatasını itiraf ettikten sonra anlamaya başlar ve durumu düzeltmeye çalışsa da başarılı olamaz. Aslında sadece suçlu olan Bihter değildir. Kalbinin sesini ve ileride Nihal'in evlenerek yalnız kalacağı düşüncesi ile aynı dünya görüşüne sahip olmayan, hatta yaşça kendisinden çok küçük olan Bihter'i eş olarak seçer. Bu seçimde o da mantıklı düşünmemiştir. Adnan Bey'de evliliklerinin ilk gecesi yaptığı hatayı anlar. Daha sonraları yeğeni Behlül ile Bihter arasında bir ilişki olabileceği düşüncesine bile kapılır. Adnan Bey bu utanç verici düşüncelerinden utanç duymaya başlar ve Bihter'e haksızlık ettiğini düşünür. Bihter'in, kendisini devamlı olarak bir sebep göstererek reddetmesine bile daima saygılı ve sevecen yaklaşır. Adnan Bey'in bütün hayal kırıklıklarına rağmen, Bihter'in dostluğundan ve saygısından mutlu olmaya ve teselli bulmaya çalışır. Adnan Bey, Bihter ve kızı Nihal ile bir denge kurmaya çalışsa bile bunu başaramaz. Nihal, başından itibaren Bihter'in yaklaşımlarını kıskançlıkla reddeder ve her yaklaşımı dram haline dönüştürür. Nihal'in bu davranışları aşırı hassas yapısından ve yetiştirilme tarzından ileri gelmektedir. Nihal yalnızdır ve arkadaşı yoktur. Tüm dünyası Babası, kardeşi Bülent ve mürebbiye ile sınırlıdır. Nihal, yaşadığı döneme göre iyi bir eğitim görmüştür. Nihal'in, bir başka özelliği ise çok iyi piyano çalmasıdır. Piyano ya da müzik (Klasik Batı Musikisi) Nihal için bir dert ortağı, hüzünlü günlerinin kaçamak sığınığıdır. (...piyanosu ile bile barıştı. Bugün evin içi saatlerce Strauss'un valslerini, Metra'nın kadrillerini dinledi...). (Uşaklıgil, s.236) Nihal duygularını musiki parçalarını yorumlayarak dile getirmeye çalışır. (...yasının arasında onunla birlikte ağlayacak birisine gereksinme duyar ve o zaman müziğin avutucu gözyaşlarına koşardı. Bu acılı saatlerde parmakları piyanosunu inletecek şeyler bulurdu. Ya Chopin'den bir gece, ya Schumann'dan bir ezgi ya da Mendelsohn'dan bir hüzünlü ses içinde bu aletin ruhu ile onun hasta ruhu kimliklerini eritip yok eden coşkulu bir kucaklaşmaya giren titreşimlerle çirpınırlardı.) (Uşaklıgil, s.245) Müzik, Nihal için kendisini en iyi yorumlama ya da ifade etme araçlarından birisidir. (...Chopin'in prelüdlere biri vardı ki onu sık sık çalardı ve bunu ezberden, gözlerini kapayarak çalarken ta ruhunun içinde beyaz bir gece, son bir hayat gecesinin kefenli ufuklarını görürdü. Bu

ezginin, bilinemez neden, onda böyle bir esinlenme gücü vardı. Ne vakit onu çalsa gözlerinin içine bütün evreni kefenlere saran bir beyaz gece, karanlıkla aydınlıktan, bulutlarla güneşlerden oluşan bir gece, ama ölmüş bir dünyanın gecesi doğardı.) (Uşaklıgil, s.246) Nihal, yetiştiği döneme göre iyi bir eğitim ve öğretim görmüştür. Nihal, yabancı dili iyi öğrenmesine rağmen. Türkçe sözcükleri iyi kullanamama özelliğini göstermektedir. Halid Ziya, bu konuya eğilerek; Nihal'e Fransız bir mürebbiye tutulması, yabancı bir dili çok iyi konuşması, Türkçesine dikkat edilmeyişi, bizlere çöküş devrinin beraberinde getirdiği batıya aşırı hayranlığın göstergesinin yanında kendi kültürüne karşı yabancılaşma gözler önüne serilmektedir.

Halit Ziya bu yapıtında bizlere tek olumlu (müsbet) Avrupalı tipi, Nihal ile Bülent'in mürebbiyesi olan Matmazel de Courtania'a sunmaktadır. (Oysa ki, başka bir yapıtta; Malul Gaziler Cemiyeti adına çekilen Mürebbiye adlı film, Hüseyin Rahmi Gürpınar'ın yapıtından uyarlanmıştır. Filmde, varsıl bir ailenin çocuklarının eğitimi için yalıtıya alınan Fransız fethan ve güzel mürebbiye Anjel'in erkekleri baştan çıkarışı ele alınmaktadır. Ayrıca, filmde haremlik-selamlığın egemen oluşu, kadın ve erkek ilişkilerinin çarpıklığı ile yabancı mürebbiyelere verilen olumlu ya da olumsuz değerlendirmeler vurgulanmaktadır. Ayrıca bu film, işgal kuvvetlerine karşı bir tepki oluşturacağı gerekçesiyle Anadolu da gösterimi yasaklanmıştır. Bu da Türk Sineması'nda ilk sansür uygulamasıdır.) Matmazel de Courtania (Çolpan İlhan), bir Fransız asilinin kızıdır. Babası servetini kaybetmiştir. Bunun üzerine Matmazel de Courtania, kafasında bir Türk evi imajı yaratarak (aslında hayal ettiği alem Pierre Loti'nin yapıtlarında betimlediği gerçekle karşı olan bir Doğu alemini yansıtmaktadır.) Türkiye'ye gelmiştir. Yapıtta, Courtania'un Türkiye'ye nasıl geldiği ve o devirde Türkiye'ye gelen batılı tipler birer tablo gibi ortaya konmuştur. Matmazel de Courtania'nın, geçmişte acı ve bunalımlı bir yaşantısı olmuştur. Babasının intiharından sonra Fransa'nın bir köşesinde Beyoğlu'nun tanınmış Rum ailesine mürebbiyelik yapmaya gelmiştir. Buradan Adnan Bey'in yalıtına geçerek Nihal'e mürebbiyelik yapmaya başlamıştır. Bu sırada Adnan Bey'in karısı da Bülent'e hamiledir. Bülent'in doğumu ile iki yıl boyunca yavaş yavaş ölüme yaklaşmıştır. Matmazel de Courtania artık mürebbiyeliğin yanı sıra çocuklara annesizliği de unutturmaya çalışacaktır. İşte şimdi Matmazel de Courtania asıl bu zamanda Nihal'in yaşamında ona destek ve sevgi verecek, yüreğini açacak en önemli kişilerden biri olacaktır. Matmazel de

Courtania, çocuklara büyük şevkat ve sevgi gösterir ama kendisine özgü kurallarını da korumada başarılı olur. Adnan Bey'in yalısının bir odasını ders odasına dönüştürür. Günün belirli saatleri çerçevesinde kendi hazırladığı ders programını uygular. Bu programa ilişkin Nihal'e piyano dersi el sanatları da öğretir. Ama Nihal'in yapısı uzun süre aynı şeylerle ilgilenmeye uygun olmadığından Matmazel de Courtania bir pedagoğ gibi yaklaşımda bulunarak Nihal'in serbestçe hareketlerine izin verir.

Matmazel de Courtania, Nihal'in annesine verdiği sözü tutarak çocuklara gerçek bir anne gibi yaklaşır Nihal'in duygusallığı ve hassaslığı onu endişelendirir. Courtania'yı bu durum diğer bir öyleşiyle Nihal'in üzüntülü olduğu anlarda daima piyanosunun başına geçerek seçtiği parçalar ve duygularını bu parçalar ile yorumlaması endişelendirir. Hatta babasının evlilik düşüncesi Nihal'i çıldırtır. Sürekli ağlamaları ve huysuzluklarını Matmazel de Courtania'nın olağanca sevgisi ve büyüklüğü, kutsal bir görev ile yaklaşımı onu sakinleştirir ve yumuşatır. Matmazel de Courtania yalıda gizli ve utanç verici durumu sezen ilk kişidir. Bihter, Courtania'nın gizli aşkını sezmesi üzerine yalıtı terk etmesini ister. Matmazel de Courtania memleketine, Fransa'ya geri döner. Nihal ile Bülent'i düşünmesi ve özellikle Nihal'in buhranlı yapısından devamlı endişelenmesi yazdığı mektuplarda bunu hissettirir. Yazdığı bir mektubunda Nihal'e Behlül'den sakinmasını önerir. Nihal ise yazdığı yanıtta Behlül ile nişanlanacaklarını bildirir. Courtania, Nihal için çok endişelenir ama yapabileceği birşey yoktur.

Nihal kuzeni Behlül ile hiç anlaşamaz çünkü aralarındaki sekiz yıllık yaş farkı onları kardeş konumuna getirmiştir. Nihal'in çocuksu davranışları, şımarıklığı Behlül'ün eğlence ve zevk konusu haline gelmiştir. Firdevs Hanım'ın ortaya attığı Nihal ile Behlül'ün evlenmeleri düşüncesi bir anda doğan sevgiye dönüşür. Bu evlilik düşüncesi Behlül için yeni bir maceradır. Çünkü Behlül maceradan hoşlanan adeta macera için yaratılmıştır. Behlül'ün odasında yer alan hemen hemen her eşya onun yaşamından bir macerayı yansıtır. Behlül'ün Firdevs Hanım'ın evlilik projesine önce şaka gibi görür ama bu teklif çok caziptir. Behlül'ün tecrübeleri ve neşeli konuşmaları Nihal'i etkiler. Bu ilişkinin gelişimi tatil için gidilen ada da gelişir. Firdevs Hanım, Behlül'e bir mektup yazarak Bihter'in tehditlerini anlatır ve yalıya dönmesini ister. Bu mektup, Nihal'in eline geçerek o da Behlül'ün arkasından yalıya gelir. Behlül ile Bihter'in konuşmalarını dinler ve hassas yapısı buna dayanamaz bayılır. Yalının küçük arap uşağı Beşir "Bihter, Beşir'in koridordan çıktığını, merdivenleri yavaş yavaş

tırmandığını gördü. Öyle sandı ki gerçekten derin ve vahşi bir lezzetle kendisine bakıyor. Artık herkeste bu bakışı bulacaktı. Üstelik annesinde, üstelik kızkardeşinde,.....her vakit onun gözlerini indirmek zorunda bırakan gözlerinde bu bakış ne çirkin anlamlar kazanacaktı. ... (Uşaklıgil H.Ziya, Aşk-I Memnu, s.390) Adnan Bey'in odasına çıkarak durumu bildirir. O anda "Kendisini aldatmak isteyen bu hayın şeyi silkip atacaktı, ölmeyecekti; bu güzel, nefis kadın yaşayacaktı... Sonra birden, artık kırılmaya hazır, çatırdayan kapının karşısında, bileğinin direnişine bir dermansızlık geldi. Sanki onu bir güç büktü, yendi... Sonunda o siyah ağız kıvrıldı, bir yılan hayınlığıyla, karanlıkta o çok acı aşk yarasıyla sızlayan noktayı buldu." Bihter intihar eder, Behlül ortadan kaybolur. Nihal bütün hayalleri yıkılmış ve babasına destek olmaya çalışır.

Kaynakça

AKALIN L. Sami, Halit Ziya Uşaklıgil'in Hayatı, Sanat Eserleri, Yeni Basım Evi, İstanbul, 1985.

ÖNERTOY Olcay, Halit Ziya Uşaklıgil Romancılığı ve Romanımızdaki Yeri, İstanbul, 165.

UŞAKLIGİL Halit Ziya, Aşk-I memnu, (Düzenleyen: Şemsettin Kutlu). İnkılap Kitabevi, İstanbul, 1994.

Film (Dizi Film):

YAPIT: Halit Ziya Uşaklıgil

YÖNETMEN: Halit Refiğ

OYUNCULAR: Müjde Ar (Bihter)

Salih Güney (Behlül)

Şükran Güngör (Adnan Bey)

Neriman Köksal (Firdevs Hanım)

Suna Keskin (Peyker)

Çolpan İlhan (Matmazel de Courtania)

İtir Esen (Nihal)